

A Kúria a Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete által képviselt felperesnek a ... jogtanácsos által képviselt Megyei Rendőr-főkapitányság I. rendű és ... jogtanácsos által képviselt Rendőr-főkapitányság) II. rendű alperes ellen illetmény-különbözet megfizetése iránt a Szolnoki Munkaügyi Bíróságon 2.M.455/2010. szám alatt megindított és másodfokon a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 4.Mf.21.496/2010/6. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a II. rendű alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 4.Mf.21.496/2010/6. számú ítéletének azon rendelkezését, mellyel az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét helybenhagyta, hatályában fenntartja. Ezt meghaladóan a jogerős ítéletet nem érinti.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes a per tárgyát képező 2008. szeptember 1-től 2009. július 1-ig terjedő időszakban a II. rendű alperessel állt hivatásos szolgálati viszonyban, amikor vezénylés alapján a ... kerületi Rendőrkapitányság ... Osztály állományában nyomozói feladatokat látott el az eredeti szolgálati feladatai alóli mentesítés mellett.

A szolgálati panaszában erre az időszakra illetmény-különbözet megfizetését kérte a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 50. § (3) bekezdése alapján. Szolgálati panasza 2009. október 15-ei benyújtásakor már az I. rendű alperessel állt hivatásos szolgálati viszonyban, ezért az igényét az akkori szolgálati helye szerinti J.-i Rendőrkapitányság vezetőjéhez terjesztette elő, aki a szolgálati panaszt továbbította a korábbi

szolgálati hely szerinti BRFK ... kerületi Rendőrkapitányság vezetőjéhez.

A felperes szolgálati panasza elutasítását követően előterjesztett keresetében az alpereseket egyetemleges kérte marasztalni 2008. szeptember 1-től 2009. július 1-ig terjedő időszakra a járőri II. besorolási osztály, II. beosztási kategória 8. fizetési fokozata alapján számított illetmény összege és a nyomozói beosztásnak megfelelő II. besorolási osztály, IV. beosztási kategória, 14. fizetési fokozata alapján számított beosztási illetmény különbözeteként 618.400 forint megfizetésére.

A Szolnoki Munkaügyi Bíróság 2.M.455/2010/12. számú ítéletével a felperes keresetét az I. rendű alperes vonatkozásában elutasította, míg a II. rendű alperes tekintetében a keresetlevelet áttette a Fővárosi Munkaügyi Bírósághoz.

A munkaügyi bíróság megállapította, hogy az I. rendű alperes nem hozott felperes által sérelmezett döntést, és az I. rendű alperessel szembeni igényérvényesítést a Hszt. 196. § (4) bekezdése sem alapozhatja meg. A felperes a perbeli keresetét kizárólag a II. rendű alperessel szemben jogosult érvényesíteni, ezért a keresetlevelet a Pp. 349/B. § (2) bekezdése, valamint a Pp. 129. § (1) bekezdésének alkalmazásával áttenni rendelte az illetékességgel rendelkező munkaügyi bírósághoz.

Az elsőfokú ítélet ellen kizárólag a II. rendű alperes élt fellebbezéssel, melyben az ítéletnek a reá vonatkozó rendelkezése megváltoztatását és vele szemben a per megszüntetését, vagy a kereset elutasítását kérte.

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 4.Mf.21.496/2010/6. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét (I. rendű alperessel szemben a kereset elutasítását) nem érintette, míg fellebbezett részét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság ítélete indokolásában kiemelte, miszerint abban a körben, hogy kivel szemben érvényesíthető a felperesi igény, annak van jelentősége, hogy melyik rendőri szerv hozott szolgálati panasszal támadható intézkedést, illetve a felperes szolgálati panaszát ki bírálta el. Eltérő értelmezésre a Hszt. 196.§ (4) bekezdésében foglalt rendelkezés sem adhat alapot.

A jogerős ítélet ellen a II. rendű alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését és vele szemben a per megszüntetését kérte.

A II. rendű alperes a Hszt. 196. § (4) bekezdésének megsértésére hivatkozott. Álláspontja szerint a bírói út igénybevételének

szempontjából kizárólag annak van jelentősége, hogy az igény érvényesítésének időpontjában, vagyis a szolgálati panaszt elutasító határozat kézhezvételét követő 30 napon belül mely jogi személynek minősülő szervnél áll fenn a jogviszony. Minthogy a felperes a keresetlevél benyújtásakor, de már a szolgálati panaszt másodfokon elutasító határozat meghozatalakor is az I. rendű alperes állományába tartozott, jogszabálysértő a II. rendű alperessel szembeni eljárás.

Az I. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárásban irányadó, nem vitatott tényállás szerint a felperes keresetben érvényesített követelése a ... Rendőr-főkapitánysággal fennálló szolgálati viszonya alatt keletkezett, illetmény különbözet tárgyában előterjesztett szolgálati panaszt ... Rendőrfőkapitánya bírálta el.

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 196. § (4) bekezdése értelmében a keresetet a hivatásos állományú azzal a jogi személynek minősülő szervvel szemben indíthatja meg, amelynek vagy az irányítása alá tartozó szervezeti egységnek az állományába tartozik, akkor is, ha a keresettel megtámadott döntést nem a szervet irányító állományilletékes parancsnok hozta.

A Hszt-t előbbi tartalommal módosító 2005. évi I. törvény 19. §-ához fűzött miniszteri indokolás szerint a szolgálati viszony egyik sajátossága, hogy a bíróság előtt megtámadható munkáltatói intézkedéseket gyakran nem az állományilletékes parancsnok, hanem magasabb szintű előljáró (vezető) hozza meg. A rendelkezés szerint annak a szervnek a székhelye szerinti munkaügyi bírósághoz kell benyújtani a keresetet, amelyik szervnek az állományába tartozik a hivatásos állományú.

A jogszabályi módosítás célja tehát az volt, hogy az érintett keresetét a fegyveres szervben belül akkor is azzal a munkáltató (fegyveres) szervezeti egységgel szemben érvényesítse, amelynek állományába tartozik, amennyiben a hivatásos szolgálati viszony sajátossága folytán a szolgálati panasz elbírálására a fegyveres szerv egy magasabb előljárója volt jogosult. Az idézett rendelkezés azonban az igény keletkezése, esedékessége időpontjában fennálló helyzetre vonatkozik, ellenkező értelmezés oda vezetne, hogy a szolgálati viszony megszűnése esetén a kereset - valamely fegyveres

szerv állományába tartozás hiánya folytán - bíróság előtt nem lenne érvényesíthető.

Ebből következően amikor a szolgálati panaszt az állományilletékes parancsnok bírálja el, a munkáltatót terhelő bizonyítási kötelezettségre is figyelemmel nincs jogi indoka annak, hogy a keresetet más szervezeti egységgel szemben kelljen megindítani, mint amely szervezeti egységgel fennállt jogviszonyból ered a perbeli követelés.

Mindezekre tekintettel az eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül foglaltak állást abban a kérdésben, hogy a felperes a keresetét azzal szemben érvényesítheti, akivel szemben az igénye keletkezett, ezért a keresetlevél áttétele a II. rendű alperes szerint illetékes munkaügyi bírósághoz nem jogsértő. Ezért a Kúria a jogerős ítéletnek azon rendelkezését, mellyel az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét helybenhagyta, a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. Ezt meghaladóan nem érintette.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2012. július 11.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Dr. Stark Marianna s.k. előadó bíró, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bíróági tisztviselő